

РЕШЕНИЕ

№ 2748

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1675** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от адвокат – пълномощник на П. К. К., против Решение от 21.01.2022 г., постановено по НАХД № 1831/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18 състав, с което е потвърдено издаденото от началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР Наказателно постановление № 21-4332-000028/12.01.2021 г., с което на касатора на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца.

В жалбата са развити доводи за неправилност на въззивното решение, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Иска се отмяна на съдебното решение и отмяна на процесното наказателно постановление. Претендират се разноси за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касация не е представляван не е заявил становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Касаторът е санкциониран за това, че на 03.02.2021 г. в [населено място], на ул. З. С., като водач на лек автомобил Х. Е. с рег. [рег.номер на МПС] , при управление на посоченото МПС по ул. З. С. от ул. Б. към ул. Б., на кръстовището с ул. З., при извършена проверка отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство А. Дрегер 7510 № 0215. На водача е бил издаден талон за медицинско изследване № 080955 за УМБАЛ Света А., като лицето не е дало кръв. Установява се, че при изписване на датата на медицинското изследване е допусната техническа грешка, като вместо 03.01.2021 г. е изписано „02.01.2021 г.“. Въззивният съд е изложил в достатъчна степен мотиви защо е приел, че в случая е налице техническа грешка, които мотиви се споделят от касационния съд. В допълнение само ще се отбележи, че видно от докладната записка, изготвена от Г. Д., същият е бил назначен като АП-131 на 02.01.2021 г., а проверката е осъществена в 01.45 часа. Тоест житейски логично е да бъде допусната техническа грешка при изписване на датата на талона за медицинско изследване, тъй като към датата на проверката вече е 03.01.2021 г., въпреки че смяната на АП-131 е започнала на 02.01.2021 г. Ето защо съдът намира, че в случая е налице техническа грешка, която не е в състояние да опорочи административнонаказателното производство, нито сама по себе си ограничава правото на защита на лицето. Следва да се отбележи, че дори да се възприеме тезата на процесуалния представител на касатора, че за доверителя му е било практически невъзможно да извърши нарушението, тъй като разпореждането за медицинско изследване било нищожно, то касаторът не е санкциониран за неизпълнение на предписанието за медицинско изследване, а за отказ да бъде тестван с техническо средство А. Дрегер 7510 № 0215 за употреба на алкохол. Неизпълнението на предписанието за медицинско изследване, било то и по обективни причини, каквито в случая не са налице, не влияе на съставомерността на извършеното нарушение.

Съгласно чл. 174, ал. 3 ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Касационната инстанция намира, че е изпълнен хипотезиса на цитираната правна норма, като на 03.01.2021 г. касаторът е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Санкцията е във фиксиран размер, поради което не съществува юридическа възможност за ревизирането ѝ.

Неоснователно в жалбата се твърди, че са били ограничени правата на наказаното лице до степен, в която той не може да разбере в какво е обвинен и да упражни ефективно правото си на защита.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.01.2022 г., постановено по НАХД № 1831/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.